

Täheke

ISSN 0134-2266

1995

Gerli ja Grete

JAAN RANNAP

Selles ja mõnes järgmises "Tähekese" numbris räägime Kose-Uuemõisa Lasteaed-Algkooli lastest. Nendest, kel lugemine juba selge, kes juba iseseisvad ja hakkajad. Ette olgu öeldud, et Kose-Uuemõisa Lasteaed-Algkool asub Tallinnast 40 kilomeetri kaugusel, kauni parkmetsa serval. Ja lapsi käib seal ühtekokku 71.

OMA KODU

Gerli ja Grete mäletamist mööda algas ehitamine suure traktori buldooseritera allalaskmisest. Issi lükkas seal, kuhu maja pidi tulema, platsi puhtaks.

Pärast seda said ka tüdrukud tööst osa võtta.

"Mina hoidsin möödulindi otsa," ütleb Gerli. "Mina hoidsin veel rohkem kordi möödulindi otsa," ütleb Grete.

Õigus on mõlemal. Enne kui maja vundament paika saab, tehakse kõikvõimalikke mõõtmisi mitmed korrad. Aga mõõtmise juures on alati abi vaja. Seinad said majale punasest kivist. Punased kivid olid krundi serval aluste peal. Issi ladus müüri, Gerli ja Grete tassisid kive kätte.

"Üks kivi korraga," oli ema väiksemale

kinnitanud. Gerli võttis kaks. "Kui emme ei näinud, siis kolm," meenutab Gerli. "Kolm nagu Gretegi."

Õhtul Gerli kõht natuke valutas, kuid see läks mööda. "Ma ei olnud veel kividega harjunud," ütleb Gerli elutargalt.

Ehituse käigus ta harjus. Sest ega kive tassita ainult ühel päeval. Tassimist on nii palju, et oi, oi, oi!

Muid töid on ka palju.

"Kui keldripõrandat valati, siis mina viskasin issi kelluga segu laiali," tuletab Grete meelde.

"Mina viskasin labidaga," on Gerlil meeles. "Mina viskasin veel suure kühvliga," ütleb seepeale Grete kähku. Vanema õe asi. Ja iseloomu asi ka. Grete tahab vaidluses peale jääda.

Kui suurtel tegijatel on kaks väikest agarat abilist, saab keldripõrand ruttu valmis. Sileda valupõranda nurka kirjutatakse põlise kombe kohaselt käsil oleva aasta number. Seda tüdrukutel teha ei lastud, ehkki nad oleksid tahtnud. 1991 vajutas pehmesse betooni ehitusel abiks käinud vanaisa.

Nüüd on uues kodus juba rohkem kui aasta elatud. Nii Gerlil kui Gretel on oma tuba (minul suurem, ütleb Grete), mõlemal uued ülesanded ema-isa abistamisel, kuid

sellest me praegu ei räägi. Räägime

TÖÖRIISTADEST

Kellust, labidast ja kühvlist oli juba juttu. Missugused tööriistad on veel ödedele head tuttavad?

"Kõblas," ütleb Gerli.

"Reha," ütleb Grete. Kummalgi on aias oma maasikapeenar. Seal läheb nii kõblast kui reha tarvis.

"Saag," ütleb Grete.

"Kirves," ütleb Gerli.

Saag ja kirves! Kas tüdrukud ei karda, et need haiget teevad?

"Saagides peab lauda või lippi hästi kõvasti kinni hoidma," ütleb Grete. "Nagu issi teeb."

"Kirvega raiudes peab ettevaatlik olema," ütleb Gerli. "Ega meie issi kirvega raiu. Meil on väike kirves."

Kõige vahvam tööriist on mõlema meelest siiski pintsel. Kui kasvuhoone sõrestik püsti sai, siis sõrestiku värvijaks oli naispere. Selle töö mälestusena on nii Gerli kui Grete kodujopid värviplekilised.

KUIDAS GERLI JA GRETE TELEVIISORI TEGID

Kui oskad tööriistu kasutada, saab paljugi teha.

Televiisori tegid Grete ja Gerli Barbie'le. Vildikatega joonistasid nad puust klotsile ekraani, ekraanile Hunt Kriimsilma. Televiisor sai nii hea, et Barbie hakkas liiga palju selle ees istuma. See ei olnud Gerli ja Grete meelest mõistlik. Barbie peab jooksma ja hüppama ka.

GERLI JA GRETE

HARILIK TALVEPÄEV

Kui Gerli ja Grete koolist koju jõuavad, on ema veel oma kontoritööl, isa traktoritööl. Aga Terri on kodus, lebab aianurgas kuudis ja kalpsab tüdrukutele vastu.

Terri on suur rotveiler. Ta kaalub arvatavasti rohkem kui õed kahepeale kokku, seetõttu Gerli teda üksi jalutama ei vii.

“Mina ei jõua teda pidada,” ütleb Gerli. “Terri on kole kange vedama. Kui kuskil kass kõnnib, hoiame Gretega kahekesi rihmast.”

Kanget vedamisjõudu on hea ära kasutada. Esimene kelgusõit tehti juba novembrikuus. Et Terri on loomult laisavõitu, tuleb õdedel kavalust kasutada. Kui Gerli istub kelgule, jookseb Grete ette ja teeb, nagu oleks tal käes midagi head. Kui Grete sõita tahab, on Gerli meelitaja. Kui mõlemad korraga sõita soovivad?

“Siis hüüame Terrile, et näe, näe, sinu pruta Rambo!”

Gerlil on oma sõbrad ja oma mängud, Gretel samuti. Gerlile meeldib “Uka-uka”, Gretele koolimäng. Koolimäng on selle poolest hea, et pole vaja rohkem lapsi kui parimat sõpra, pinginaaber Maarjat. Harilikult on Grete õpetaja ja Maarja õpilane. Õpilane Maarja on leplik koolilaps, tõstab hoolega kätt ja teab hästi vastata. Niisugusega läheb õpetajatöö igavaks. Grete soovil tuleb Maarjal ka hooletu ja laisk olla. Siis saab Grete temaga riielda ja päevikusse märkust kirjutada. Kõige enam meeldib õpetaja Gretele arvutamistund. See on natuke imelik, sest arvutamine ei ole Grete tugevam külg. Ükskord kodus tuli tüdrukutel 8 ja 8 kokku liita. Grete sai 18, Gerli 16. Isa ütles

seepeale, et peab vist laste klassid ringi vahetama, Gerli kolmandasse ja Grete teise klassi panema.

“Mis teil siis täna uudist on?” küsib ema, kui tütarde juurde jõuab.

“Mina sain kunstiõpetuses viie,” ütleb Gerli. Grete ei ole sel päeval hinnet saanud. Järgmisel päeval on muidugi teisiti.

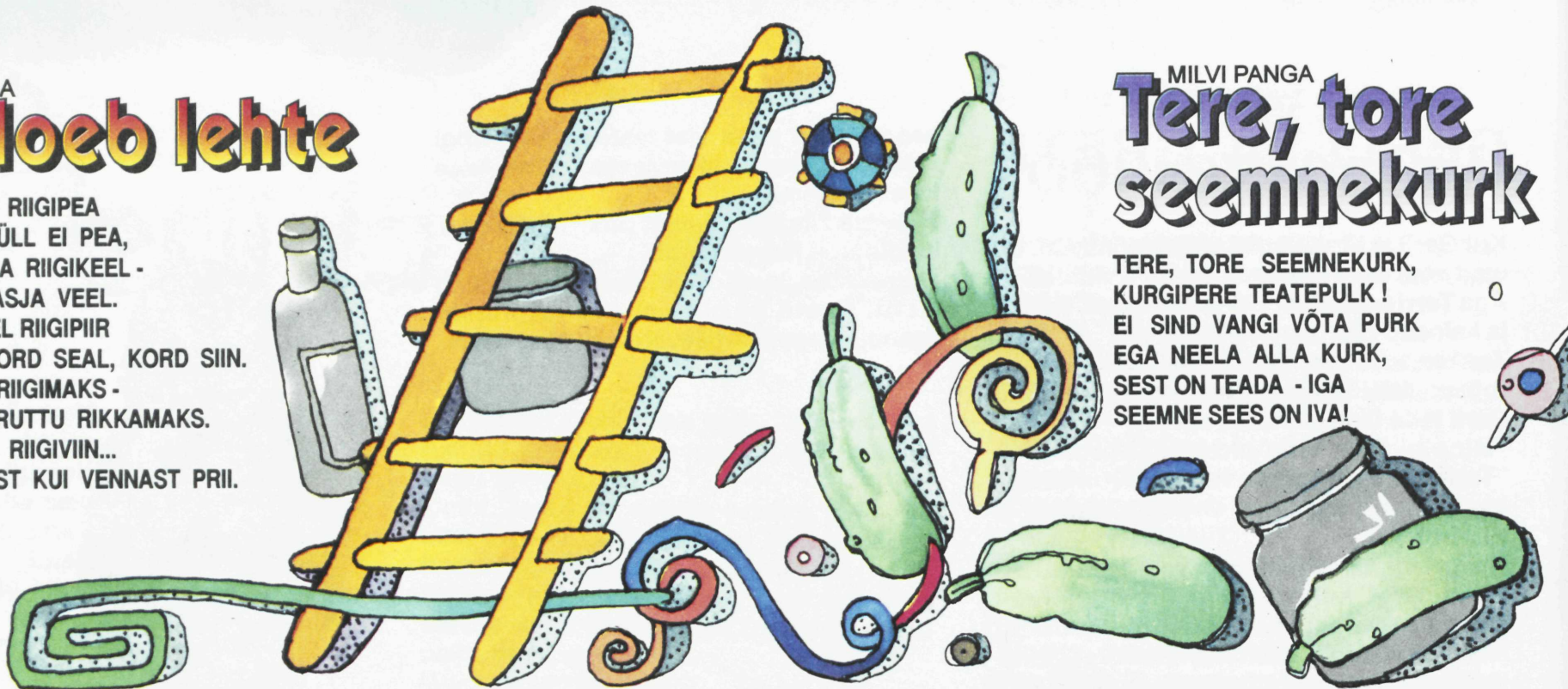

MILVI PANGA

Isa loeb lehte

RIIGIKOGUS RIIGIPEA
RIIGIPÜHI KÜLL EI PEA,
RIIGILAEN JA RIIGIKEEL -
SADA RIIGIASJA VEEL.
NAGU REDEL RIIGIPIIR
VEDELEB KORD SEAL, KORD SIIN.
RIIGIAMET, RIIGIMAKS -
RIIK SAAB RUTTU RIKKAMAKS.
RIIGIVARAS, RIIGIVIIN...
LAPS NII ÕEST KUI VENNAST PRII.

MILVI PANGA

Tere, tore seemnekurk

TERE, TORE SEEMNEKURK,
KURGIPERE TEATEPULK!
EI SIND VANGI VÕTA PURK
EGA NEELA ALLA KURK,
SEST ON TEADA - IGA
SEEMNE SEES ON IVA!

Jana oli koolis juba igasuguseid asju õppinud ning arvas, et ta on tark. Ühel päeval, mil väljas rohkesti lund oli, selgus aga, et see polnud nii. Õpetaja tuli klassi ning sõnas: "Nii, mu lapsukesed-kullakesed-musirullikesed! Täna alustame uue õppeainega. Olge head ja pange riided selga!" Kõik riietusid. Kohe selgus, et paljudel oli koolis veel üht-teist õppida: kellel oli nööp vales nööpaugus, kellel särk jope alt paistmas. "Nii, mu lapsukesed-kullakesed," ütles õpetaja. "Täna alustame lumememme tegemise kursusi. Inglise keelt te juba natuke oskate, kuid lumememme tegemist pole veel õppinud. Nagu nägite, algab lumememme tegemine riietumisest. Mis edasi saab? Kes teab?" "Tuleb poodi porgandit ostma minna," arvas Jaan. "Peab metsast luuraage tooma," pakkus Jaanus. "Tuleb raamatukogust võtta raamat, kus on lumememme tegemise õpetus," oli Janagi tark.

TÕNU SEERO

KASULIK

MILVI PANGA

Höövli laul

LAAST LAASTU HAAVAL
SILEDAS KÕIK SAAVAD:
PINGID, PÜTID, PALID.
IGAÜKS LAS VALIB.
LAPS LAASTUST RÄAGIB:
"MULLE ÜLEJÄAGID!"

MILVI PANGA

On mölder ikka jahune

ON MÖLDER IKKA JAHUNE,
KOKK KÖÖGIS KREEMIVAHUNE.

ON KINGSEPP PARAS PIGINE
NING HEINALINE HIGINE.

ON LUKKSEPP LÄIKIV, ÕLINE
JA KORSTNAT PÜHIB NÕGINE.

ON UNISEL UND KOLMENI -
KÕIK TÖÖD ON TEMAL POOLELI.

ÕPPETUND

"Ei ja veel kord ei, mu lapsukesed! Tuleb toast välja minna! Lähme!"

Lapsed ja õpetaja läksid välja.

"Mis edasi saab," küsis õpetaja, kel nüüd tuli meelde, et oli märkmiku, kus kõik tarkused kirjas, klassiruumi unustanud. Kõik seisis vaikides. Ka õpetaja oli äkki tumm kui lumememm. "Pean salaja märkmiku ära tooma," mõtles ta, kuid äkki ilmus kooli hoovi klassi kõige ulakam poiss Janno.

"Vabandust, et hilinesin," hüüdis ta. "Mis tund praegu käib? Ah lumememme tegemise! Selge! " Ning Janno hakkas kibekiirelt esimest palli veeretama.

Teiste abiga oli lumememm peagi peaaegu valmis. Vaid nina polnud veel. Õpetaja läks kööki, tõi sealt porgandi.

"Nii," ütles ta, "vaat nii tehaksegi lumememme!" ja surus lumememmele nina pähe. Tund oli lõppenud.

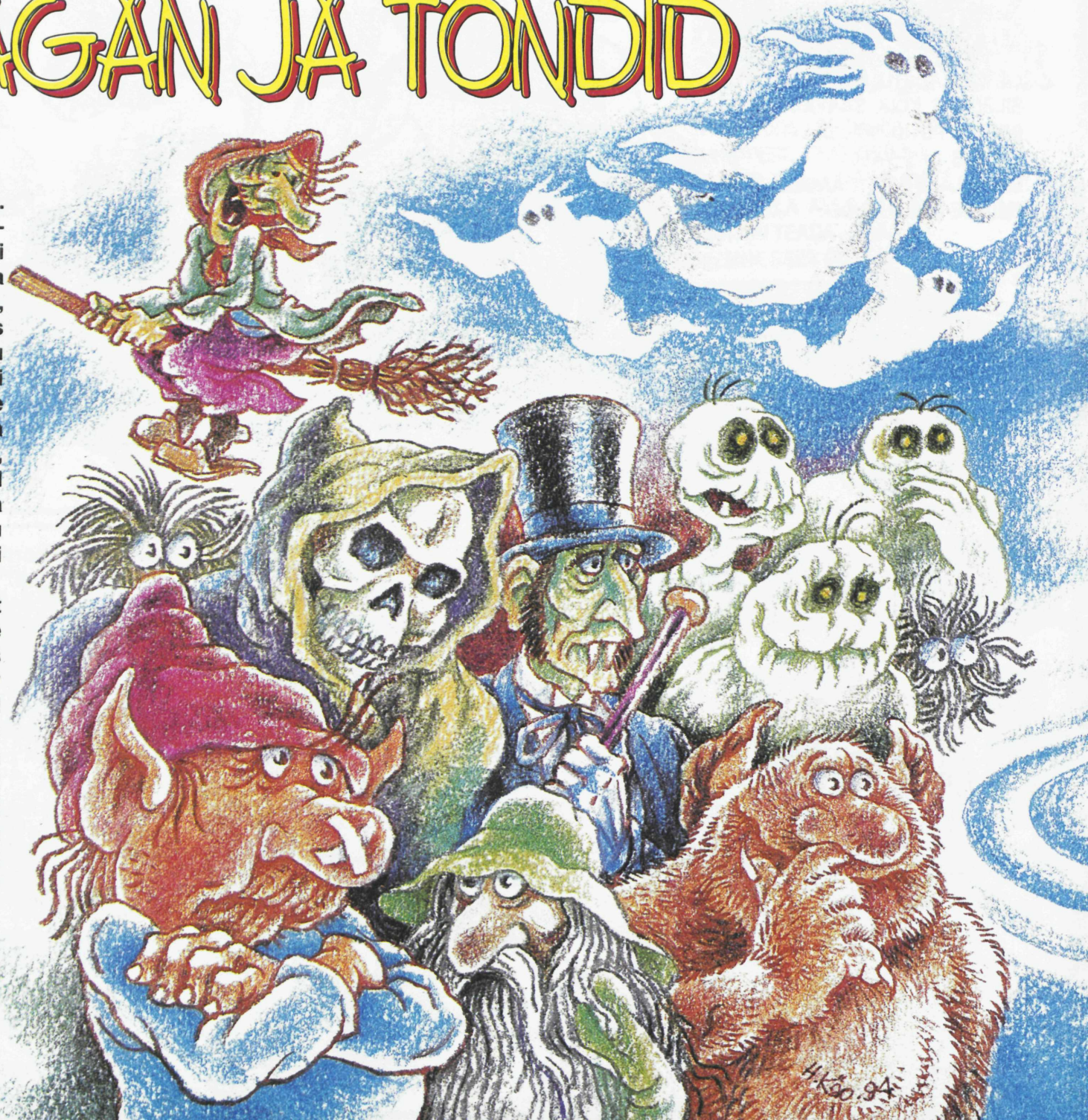
Jana sai sellest tunnist teada, kuidas lumememme tehakse, ning sedagi, et mõnda asja teab mõni laps paremini kui õpetaja - olgu see laps kasvõi Janno.

HENNO KÄO NOORPAGAN JA TONDID

Paganamaal oli pagana ilus elada. Jõed-järved olid veel puhtad, soodrabad salapärased ja metsad muudkui mühisesid. Aga kitsas oli. Nii pagana kitsas, et ei saanud sammugi astuda, ilma et sa mõne tondi otsa poleks komistanud. Või kolliga kokku põrganud. Või kodukäijaga karvupidi kokku läinud. Sihukesi tegelasi oli terve Paganamaa paksult täis. Neid tuli iga päev juurdegi. Haldjaid ja härjapõlvlasti, luupainajaid ja pisuhändu ei jõudnud keegi kokku lugeda. Ja need pagana ahjualused ei mahtunud juba ammu enam ahjude alla ära. Paganamaal ei tulnud kellelgi pähe neid karta. Kui igal ruutmeetril on vähemalt kolmteist tonti või selle lähisugulast, siis ei pane see mitte kartma, vaid haigutama. Miks neid siis ikka nii pööraselt palju oli? Aga sellepärast, et mitte kusagil maailmas ei usutud enam nendesuguste olemasolusse. Ja pagana paha on elada seal, kus sind põrmugi ei usuta! Kuid Paganamaal usuti veel. Sellepärast nad kõik sinna kolisidki. Ega Noorpaganal olnud nende vastu midagi. Pisut tülikas oli küll kooliteel tontide vahelt läbi trügida. Ja jalgrattaga sõites tuli vaadata, et mõne pisuhänna händ kogemata kodarate vahele ei jääks. Aga muidu oli Paganamaal pagana ilus elada.

Illustreerinud HENNO KÄO

HENNO KÄO NOORPAGAN JA JÄRVEKOLETIS

Kuigi Noorpagana nimi ei olnud Mihkel, oli ta ometi mihkel iga asja peale. See tähendab: ta oskas pagana paljusid asju. Lihtsam oleks üles lugeda seda, mida ta ei osanud. Ja üks asi, mida ta kohe sugugi ei osanud, oli ujumine. Kord soojal suvepäeval läks Noorpagan järve äärde, et ujuma õppida. Järv oli pagana sügav. Paganamaa on ju üldse kuulus oma maru sügavate järvede poolest. Noorpagan sügavust ei kartnud. Ta hüppas vette ja hakkas ägedasti käsi ja jalgu siputama, sest arvas, et nii see ujumine käibki. Siis nägi Noorpagan enda ümber ikka rohkem ja rohkem kalu, kes teda imestades jõllitasid. Nüüd taipas ta isegi, et miski oli viltu. Ta vajus. Ja mitte viltu, vaid otse põhja. Noorpaganal oli pagana kahju, et elu nii lühikeseks kippus jääma. Äkki nägi ta pimeduses hõguvaid silmi, mis olid suured nagu vokirattad. Siis tundis Noorpagan, et keegi tõstab teda ülespoole ja asetab õrnalt kaldamurule. Ta oli päästetud! Kui Noorpagan pisut toibus, nägi ta pagana koledat pead hiigelpika kaela otsas veest välja ulatumas. Siis sai ta oma päästjaga tuttavaks. Koletisel oli kole hea meel, et sai kedagi päästa. Hiljem selgus, et üle kõige maitseb talle magus kohupiim. Kui võimalik, siis rosinatega. Juba järgmisel päeval oli Noorpagan kärutäie kohupiimaga järve ääres. See sai nüüd ta igapäevaseks käiguks. Noorpagana vanaema isegi ei nurisenud, kuigi ei saanud enam muud teha kui hommikust õhtuni kohupiima valmistada. Kellelgi teisel ei olnud ju nii pagana suurt sõpra kui tema lapselapsel.

MILJONÄR

HELJO RAMMO

Vastlapäeval tuli vanaonu Mihkel Kalevile ja Sulevile külla. Vendade suureks imestuseks kookis ta taskust mingi suure looma sääreluu päevavalgele. Täiesti puhta ja palja, topeltnöörid küljes. Kui vanaonu neid tõmbas, hakkas kont ringi käima. No küll see veerles-keerles! Nõnda nobedalt, et konti ennast polnud õieti nähagi.

“Oh sa poiss!” elavnes Kalev.

“Vurrr...” venitas Sulev rõõmsalt.

“Vastlavurr,” täpsustas vanaonu Mihkel ja selgitas: “Kui mina ammuilma tagasi poisike olin, tegime kõik endale vastlapäeval vurrid. Siis võistlesime omavahel, kelle oma on kõige ägedam. Sel päeval sõime veel tingimata hernesuppi ja käisime kelgumäel liugu laskmas.”

“Mina lähen ka kohe kelgumäele,” lubas Sulev ja hakkas end kärmesti riidesse panema. Vurri tuli ometi teistele näidata!

Kalev asus malelauale nuppe seadma. Just vanaonu Mihkel oli Kalevile kunagi malemängu selgeks õpetanud. Kui ta nüüd juhtus külla tulema, läks alati maletamiseks lahti.

Mäng kujunes seekord eriti pingeliseks ja põnevaks. Kumbki maletaja ei märganud, kuidas aeg lendas ning mil väike Sulev koju tagasi ilmus. “Viik!” pidid lõpuks mõlemad tunnistama. Alles pärast seda panid nad tähele, et Sulev kükitas toanurgas ja ladus sente riita. Ilusti eraldi viielised, kümnelised ja kahekümnelised.

“Kus on ikka raha!” üllatus Kalev.

“Mingi suur operatsioon on toimunud,” leidis vanaonu Mihkel.

“Mh-mh!” kinnitas Sulev.

“Äkki ärisid vastlavurri ära?” päris vanaonu Mihkel.

“Ega ma lollakas ole,” naeris Sulev taskut patsutades. “Ma lasin seda ainult keerutada. Viis senti lugu. Igaüks sai keerutada nii mitu korda, kui tal raha oli. Kõik tahtsid ihust ja hingest proovida. Mõni käis koguni kodust raha toomas.”

“Ei tea, mis ema-isa sellest arvavad?” muretses Kalev.

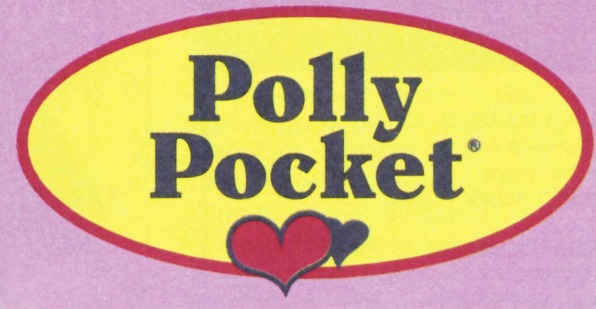
“Isa ise muudkui ütleb, et nüüd on äritegemise aeg. Et tema teeks ka, kui oskaks. Aga mina oskan ja teen,” selgitas Sulev.

“No sinust saab küll ükskord miljonär!” kiitis vanaonu Mihkel.

“Ja mina hakkas siis ta rahalugejaks,” lubas Kalev ning laksutas heast meelest juba ette keelt.

Seekord tuleb loosimisele põnev mänguasi, mida saad igale poole kaasa võtta. Sellega võid mängida autos, bussis, rongis ja, kui aus olla, siis isegi koolis tunni ajal salaja laua all. See mängutoos toob meelde H.Chr.Anderseni muinasjutu Pöial-Liisist, seda tunnevad nii väiksed kui suured inimesed pea üle kogu maailma. Ka eesti muinasjututegelaste hulgas on üks tüdruk, kes on kasvult imetilluke ja elab lille sees. Selle muinasjutu on kirja pannud eesti kirjanik, kel on saksapärase perekonnanimi, mis tõlkes tähendab kitsetallemäge.

Kes on see kirjanik ja mis on selle muinasjutu pealkiri?

Kirjuta vastused talongile ning saada see toimetusse 12.märtsiks aadressil: Polly, Täheke, Pärnu mnt. 67a Tallinn EE0001. Pärast seda pole sul vaja teha muud kui loosijõnne oodata.

Polly Pocket

1. _____

2. _____

PAULA MAASKOLA 10 a
Vapakuja 6 49490 Neuvoton
Suomi/Finland
Kirjutada soome keeles.

KALLI-MARION SASS 10a
Kolga 67-2
Harju mk. EE3016
Huvid:ujumine, tantsimine,
kogun kleepse.

KAIRIT OTT
Kolga 62-4
Harju mk. EE3016
Huvid:lahe musa, ristsõnad,
loomad, inglise keel.

ANNIKA NILSON 8a
Rõõmu tee 18-3
EE2400 Tartu
Huvid:kleepsud, ristsõnad.

TERJE LÕHMUS 9a
Suur-Liiva 13
EE3170Haapsalu
Huvid:udupildid, kleepkad,
salvrätikud, ujumine.

LIIS PENNASTE 12a
MARI PENNASTE 10a
Huvid:margid, kommi- ja
näsupaberid.

KAUR PAVLOVSKI 7a
Huvid:margid, mudelautod
Kehra mnt. 34-1
Kose, EE3040 Harju mk.

MERILIN KOLJAT
Oru 8-12
Toila sjk. EE2021 Ida-Virumaa
Huvid:muusika, postkaardid, koerad

Seekord saate lugeda hiidlaste ülestunnistusi, täpsemalt, Leisu Põhikooli laste lugusid. Kuna saarlased ei taha hiidlastele milleski alla anda, siis jääme põnevusega ootama nende kirju samal teemal.

LUGU KIISUPOEGADE PESEMISEST

Olin siis 6- või 7-aastane ja meie kassil olid pojad. Mulle meeldis kangesti nendega askeldada. Ühel ilusal suvepäeval, kui ema oli toas ja mina üksi õues, hakkasin kiisukesti pesema. Ema ei teadnud minu plaanist midagi. Suur kollane vann oli vett täis, kuid vesi oli üsna jahe. Ma tõstsin kaks kassikest vette ja hakkasin neid pritsima. Kiisupojad olid alles väikesed ja nende jaoks oli vesi väga külm. Nad hakkasid haledasti näuguma. Kisa oli nii vali, et kostis tuppagi. Ema jooksis ruttu õue. Kui ta nägi, mis ma tegin, tutistas ta mind. Sain haiget, jooksin heinamaale ja nutsin. Kui ma olin juba tükk aega heinamaal olnud, tuli ema mind koju kutsuma. Ma läksingi. Ema viis mind vöbisevate kassipoegade juurde. Taipasin, et nii ei tohi teha. Kartsin hirmsasti, et kiisud jäävad haigeks. Õnneks nii siiski ei läinud. Kunagi enam ei teinud ma kassipoegadele liiga.

KRISTIINA FROLOVA

KUIDAS MA SAIN SAKKIDA

Mul on kaks aastat vanem vend Tanel. Saame omavahel päris hästi läbi, mängime ja teeme koos sporti. Vahel lähme tülli ka ja siis on raske aru saada, kumb meist süüdi on. Ühel päeval mängisime jalgpalli. Mina olin väravavaht, vend keskstormaja. Tõrjusin löögi, kuid pall lendas otse aknasse. Korjasime klaasikillud kokku ja tõmbasime kardinad ette. Kui isa koju tuli, olin hirmul ja püüdsin igaks juhaks teises toas olla. Isa avastas katkise akna kohe, sest tuul puhus tupp. Sain sakkida selle eest, et pahategu varjasin. Lubasin, et nüüdsest räägin alati kohe ära. Ikka ju omad viitsad peksavad.

RAUL KOPPEL

VAAT KUS LUGU

Ühel laupäevahommikul oli mul suur meesisu, kuid toas oli mesi otsa

saanud. Otsustasin minna saunaköögist maiust tooma. Võtsin liitriise purgi kaasa. Mett ei olnud eriti raske kätte saada, kuid purk läks järjest raskemaks. Mett tilkus ka purgi peale ja seda oli paha käes hoida. Juba oli pool purki mett täis, kuid äkki libises purk mu käte vahelt maha ja kukkus puruks. Koristasin killud kiiresti ära ja muigasid omaette: "Killud toovad õnne. Eks me näe, mis tuleb." Õhtul, kui kõik olid saunas ära käinud, hakkas ema rääkima, et tema oli meetünnide juures mee sisse astunud. Mul käisid külmavärinad üle kere. "Kes ajas mett maha?" küsis ema kurja häälega. Polnud parata, pidin üles tunnistama. Sain kõvasti riielda, et õnnetusest enne ei rääkinud. Nüüd tean, et teinekord tuleb olla ettevaatlikum ja hoosam.

ANDRA AEDMA

VALGE PAHANDUS

Vanaonu ostis mulle õhupüssi. Mulle meeldib väga sellega märki lasta. Kord oli vanaonu just märklaua kõrvale pannud valge värvipoti. Esimesed lasud läksid märklaua pihta ja kõik oli kena. Kuid siis vilises üks kuul värvipoti küljelt sisse ning valget värvi hakkas välja voolama. Algul ei teinud ma sellest värviniirest väljagi, kuid natukese aja pärast oli värvipott tühi ja siis hakkas mul justkui kõhe. Kui vanaonu asjast teada sai, sain ta käest sakkida. Nüüd, kui laskma lähen, kontrollin iga kord, et midagi, mis võiks katki minna, märklaua läheduses poleks.

MEELIS METS

Polly Pocket

LUMESULA

Lumesula. Tuul veel mängib kula.
Linnulaulu kõla, päike vaatab üle öla.
Plärts!
Lumelörts.
Talve selg murdub,
kevad turtsub,
talvest on järel sügavad kortsud.

VENNO LUUS
Võsu Põhikoolist

SÜGISEL

Ühes külas oli talu,
kus elas vana karu.
Külas puhus lõunatuul
ja õunad said valmis õunapuul.
Vana karu õunu noppis
ning need suurde kotti toppis.
Siis vana karu õunu sõi
ja magusat mahla peale jõi.
Lõpuks laua koristas ta
ning siis heitis magama.

REELIKA TIIK
Pärnust

ELUKÄIK

Elu on nagu igavene mäng,
nagu lõpmatu lõng,
nagu päev ilma õhtuta,
nagu öö ilma hommikuta.

Miks on elu nii igavene?
Miks nii lõpmatu?
Miks tal õhtut ei ole?
Miks hommik tal puudu on?

Igal ööl nii paljud lahkuvad,
iga päev meid tuleb veel.
Elu, see käib edasi
ikka oma vanal teel.

Palju päevi on meil taga,
veelgi rohkem on ees.
Ära mõtle, ära arva,
et elu juba lahkumas.

GINA GUSTAVSSON
Stockholmi Eesti Koolist

TEEME LAHTI POSTIPALUNA

Oktoobrikuu loosiga said endale Bambi JANE OJA ja MERLI KIRSIMÄE Jõgevast, MAARJA VINPART Türit, KAROLIN SAAME Aravetelt, KÄRT ja BIRK PÕLDME Keilast, KATRIN KÖLL Kõost, KELLY VESKE Haapsalust, LIISA ja MAGNUS KVELL Ahulast, THEA TAMM Linnamäelt, ENO KELK Viljandist, TRIIN RASPEL Anijast, KADI MÄNNAMAA Kärdlast.

MINU KASS

Mul on kodus väga armas kiisuke nimega Kiti. Mõnes mõttes on ta natuke eriline. Kui ta saab minu käest kala, suhtub ta sellesse, nagu oleks see elus: ärevalt urisedes ligineb ta oma "saagile" ning lööb siis välkkiirelt hambad sisse. Ta on päris noor kass, pole veel aastanegi. Ometi on ta juba lund näinud. See juhtus-oktoobrikuus. Õhtul oli olnud tavaline sügisilm, hommikul - ennäe imet - paks valge lumi maas.

HANDO HENNO
Kuressaarest

MAAL

Maal on kena puhast õhku,
mõnusasti lõhnab põhk,
aias suure taeva all,
kepsleb lustlik kitsetall.
Teises aias lehmad sõövad,
pärast toobrist vett nad joovad.
Õuel kõnnib ringi kukk,
söömisega on tal rutt.
Siga poris püherdab,
pärast solki süüa saab.
Koerakene kuudi ees
videvikutundi teeb.
Kiisu püüdis kinni hiire,
tema ümber teeb ta tiire.
Kanad mune munevad,
nendest tibud tulevad.
Maal on kõikjal väga tore,
ei sind vaeva miski mure.

LIIS AUVAÄRT
Orissaarest

KÄRBSESEEN

Kärbseseen, sa paha seen,
mis sa teed siin metsa sees?
Kukeseen on palju parem,
tema sündis sinust varem.

Kärbseseen, sa paha seen,
mis sa teed siin metsa sees?
Sina oled väga paha,
mitte keegi sind ei taha.

HELEN KONDOJA
Vinnist

LEHMALÜPSMINE

Ühel päeval ütles ema, et ma võiksin
juba hakata lüpsmist õppima. Kohe
samal päeval läksime karjamaale. Meil
on kaks lehma - üks punane ja teine

kirju. Mina hakkasin punast lehma
lüpsma, ema istus kirju alla. Natukese
aja pärast sai ema tööga valmis ja ta
tuli vaatama, kuidas minul läheb. Olin
jõudnud ainult kolmveerand ämbrit
piima kätte saada.
Kuid ema oli hämmastunud, et mul
lüpsmine nii kiiresti läheb. Nii
hakkasingi ülepäeviti lüpsmas käima ja
mu oskused paranesid pidevalt. Nüüd
lüpsan ma juba päris hästi, kuid siiski
mitte nii kiiresti kui ema, sest mu käed
väsisivad lihtsalt ära.

AIRI LODI
Naha Algkoolist

KASSI ÕHTUSÖÖK

Ühel õhtul tuli ema tuppa ja ütles, et
noorel kassil on üks piuksuv loomake
hambus. Tormasime õega kohe õue.
Jälgisime kassi veidi aega ja lõpuks
saime aru, et tal on suus mutipoeg.
Kass ajas mutti taga ja mängis temaga.
Mutipoeg jooksis üle õe kinga. Tahtsin
ka mutti oma kinga peale. Õde panigi,
kuid loomake tahtis hakata mu
katkisest kinganinast sisse pugema. Siis
sai kass muti kätte ja pistis nahka.

LIANA LODI
Naha Algkoolist

LIISU JA MIISU

Elas kord üks kass Liisu.
Temal oli poeg Miisu.
Liisu püüdis rotte-hiiri,
aga Miisu päiksekiiri.

Liisu hiired kinni püüdis,
Miisu päiksekiiri hüüdis.
Õhtu juba käes. Miisu voodi läheb.
Nii elavad nad iga päev.

ULVI ARMAS
Paadremaalt

KONTPUU

Kontpuu on saanud oma nime sellest, et tema puit on kõva kui kont. Mõnel pool kutsuvad rahvas seda põõsast ka punaseks pajuks. Nimelt sarnanevad kontpuu pikad punased nõtked oksad pajuokstele.

Kontpuu põõsaskasvab kuni nelja meetri kõrguseks. Tal on laiad lopsakad lehed, mis tõmbuvad sügisel punakaks. Kontpuu õied on tillukesed, nelja kroonlehega ja valkjat värvi. Need asetsevad kimpudes. Tihti õitseb kontpuu suvel kaks korda - ühe korra juunikuus ja teise septembris. Parkides võib kohata mitmeid kontpuu liike. Aga Eestimaa metsades võib leida vaid kaks seda põõsaliiki. Esimene neist on meie metsade põline asukas ja kasvab Lääne-Eestis. See on verev kontpuu. Tema viljad on musta värvi. Teine liik on aedadest ja parkidest lindude abiga kaugemale rännanud ning on viimastel aastakümnetel vaata et tavalisemgi kui verev kontpuu. Selle ränduri nimi on siberi kontpuu. Liiginimi tuleneb sellest, et põõsas on pärit Siberi kandist. Siberi kontpuu viljad on värvilt sinakasvalged (vaata pilti). Mõlema kontpuuliigi hernetera-suurused viljad valmivad septembris. Inimesele tunduvad need maitsetud,

Pildistanud HENDRIK RELVE

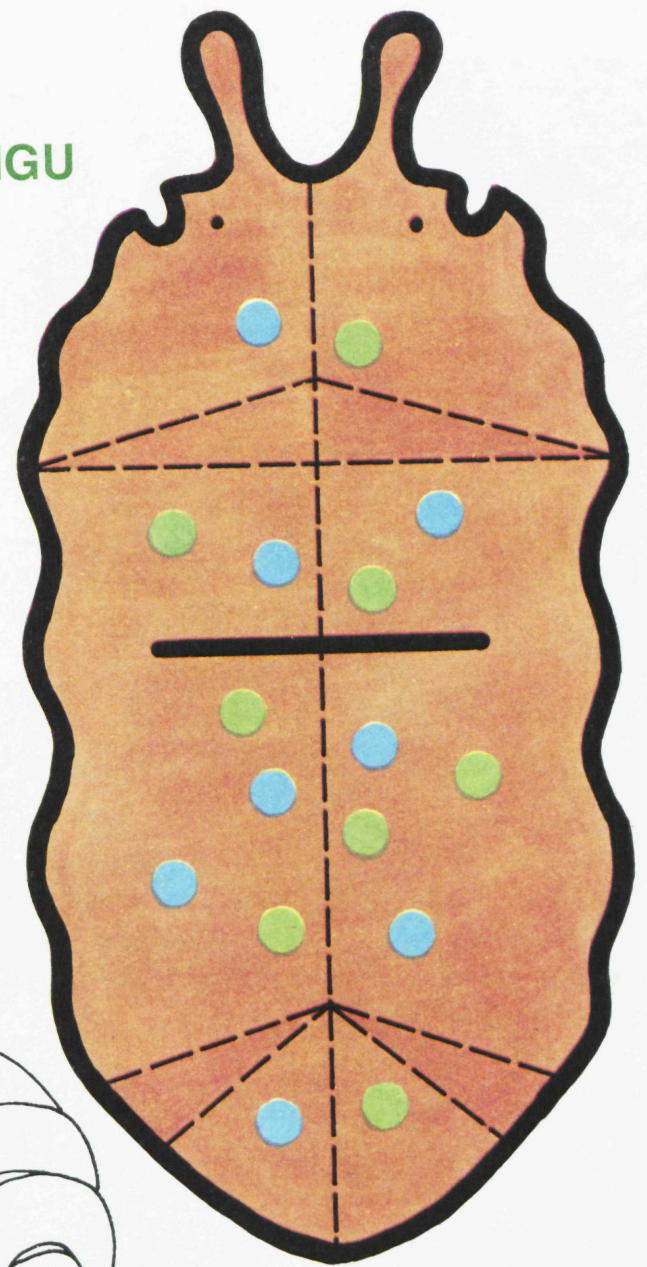
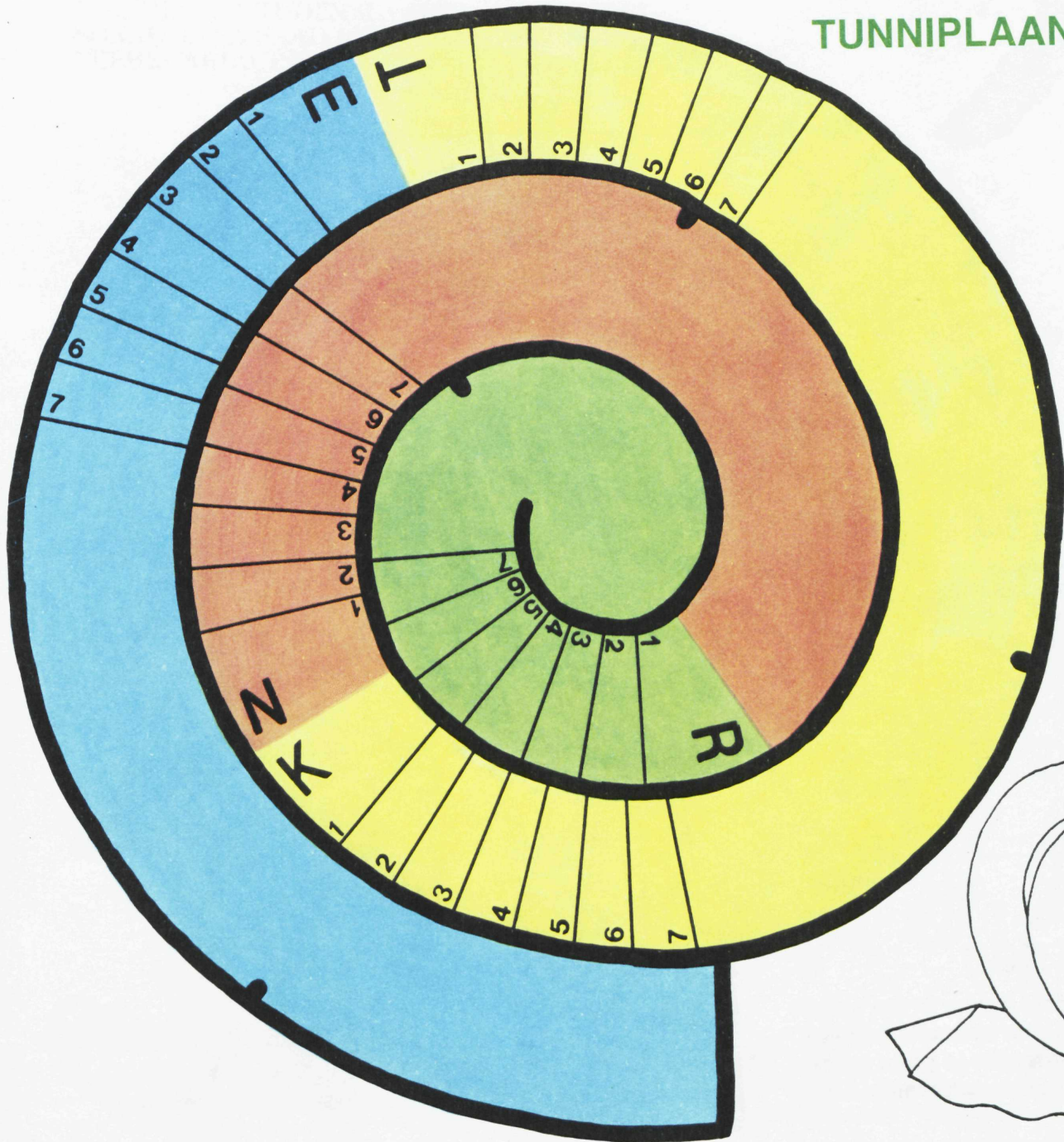
kuid mürgised marjad ometigi pole. Linnud pistavad neid marju kui tõelisi maiuspalu. Marju süües levivad linnud seemneid uutesse kasvu-kohtadesse. Kuna kontpuu viljad sisaldavad ohtralt õli, pressiti neist varasemal ajal mõnikord ka õli. Vahel on kontpuu kuivatatud marju peeneks jahvatatud ja neid pruugitud kohvi aseainena. Kuid sellise joogi maitse on siiski nii vilets, et tänapäeval vaevalt keegi tahaks kontpuukohvi juua.

Kõige meeldejäävam on kontpuu välimus minu arust kevadtalvel. Kui siis metsas liikudes näed valeva lume taustal erksavärvilisi lillakaspunaseid oksa, võid enam-vähem kindel olla, et oled leidnud kontpuu. Tõsi, ka mõni pajuliik võib olla verevate okstega, kuid lähemal vaatlemisel saab nende vahel siiski vahet teha. Paju pungad asetsevad võrseil vaheldumisi, kontpuu omad aga paarikaupa. Sageli moodustab kontpuu lausa põõsastikke. Siis võid mõne vibaliku oksa koju kaasa võtta. Neist veel värvilisemat vaasiehet on sel aastaajal loodusest raske hankida.

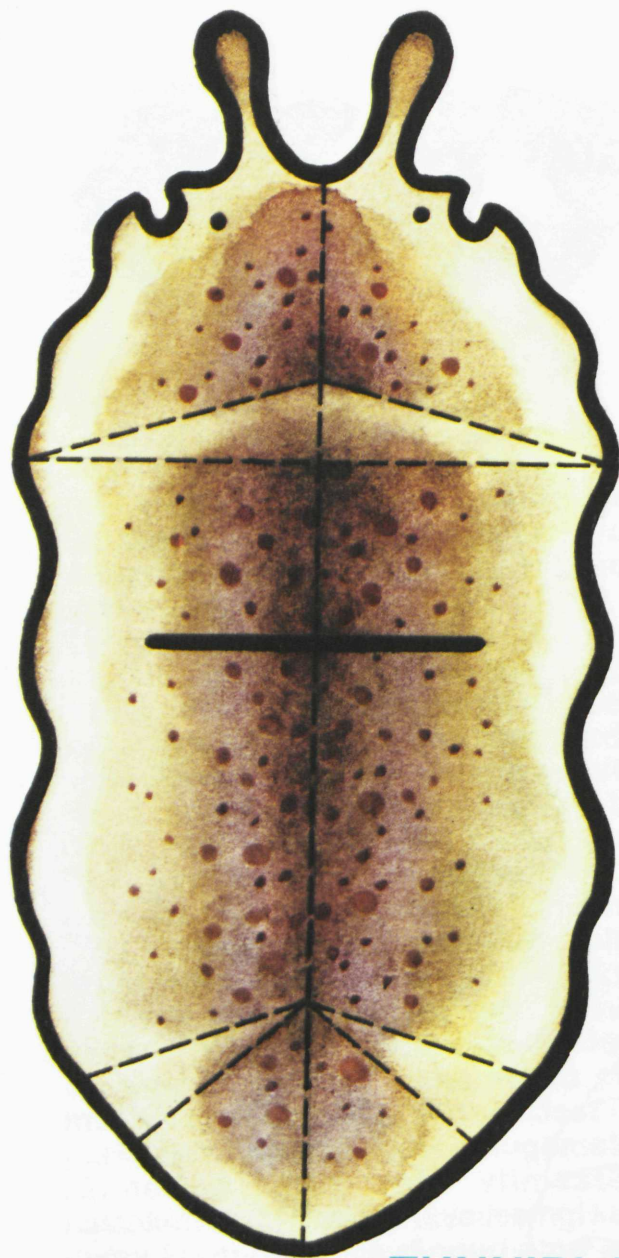
HENDRIK
RELVE

TUNNIPLAANITIGU

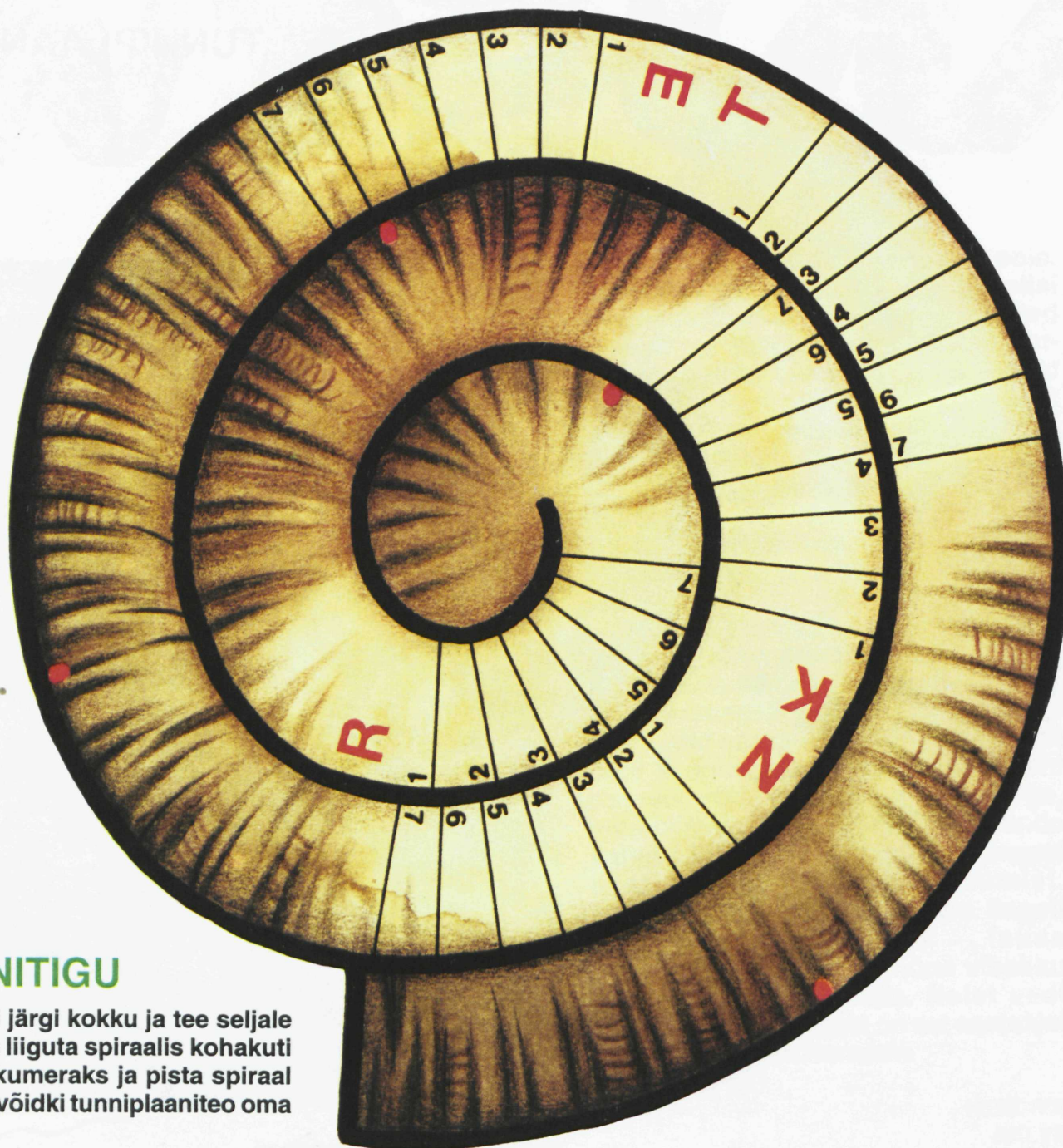

TUNNIPLAANITIGU

Lõika teo keha ja -karp välja. Keha murra pildi järgi kokku ja tee seljale sisselõige. Karpile kirjuta oma tunniplaan. Siis liiguta spiraalis kohakuti 4 punast(musta) punkti, nii et see jääks veidi kumeraks ja pista spiraalpunktide kohalt seljale tehtud sisselõikesse. Ja võidki tunniplaanteo oma kirjutuslauale panna.

HEI, MINA OLEN ANNABEL!

OLEN RÕHMUS JA TUNNEN END
SUUREPÄRASELT, SEST MINU EMAL ON ALATI
KÄEPÄRAST
NATUSAN BABY
HOOLDUSVAHENDID. SOOVITA SEDA KA OMA
EMALE. NATUSAN BABY TOOTEID MÜÜAKSE
EESTIMAA KÕIGIS SEGAKAUPLUSTES JA
APTEEKIDES.

EESTI
RAHVUVAHETUSKESKUS